

Địa Tạng bốn nguyện (phần cuối)

ISSN: 2734-9195 14:25 02/03/2025

Đối trước bảo tượng chư Phật Bồ tát, La Hán, Thánh hiền chí thành là một hiện tượng tín ngưỡng bước đầu đi vào tâm linh để chuyển hóa mọi tạp niệm, mọi nghiệp thức.

Vừa qua những bài trước nói đến nguyên nhân phát đại nguyện của tiền thân Bồ tát Địa Tạng, đồng thời nghĩa lý của 4 đức Như Lai đương thời để Bồ tát hiểu rõ thể tính sinh ra hảo tướng, từ hảo tướng sinh ra hảo tâm hướng đến vô lượng bi tâm độ tận chúng sinh.

Địa Tạng Bốn nguyện kinh gồm ba quyển, nội dung phân bố rất chặt chẽ theo từng phẩm.

Quyển thượng nói về Phật hiện thân thông, phân thân tập hội, quán nghiệp duyên của chúng sinh, nghiệp cảm của chúng sinh

Quyển trung nói về danh hiệu địa ngục, Như Lai tán thán, kẻ còn người mất, các vua Diêm La khen ngợi, xưng anh hiệu chư Phật

Quyển hạ so sánh nhân duyên công đức của sự bố thí, Địa thần hộ pháp, Thấy nghe đều được lợi ích, dạn dò cứu độ nhân Thiên.

Khởi duyên thuyết về công hạnh của đức Địa Tạng, Phật dụng thần thông, hóa vô số pháp thân để lập hội chúng, từ đó mới nói về duyên nghiệp của chúng sinh. Nghiệp cảm địa ngục khởi tâm bất thiện, do vậy hạnh nguyện cứu độ chúng sinh nơi địa ngục được các vua Diêm La khen ngợi, đồng thanh xưng danh hiệu Phật. Một trong những công hạnh giúp chúng sinh tạo phúc báu và công đức là bố thí, cúng dường, tức là hạnh xả ly.

Không những cứu độ phần âm đối với những sinh chúng đau khổ, ngài còn dạn dò cứu cả cõi người và cõi Trời.

Trong các kinh tạng Bắc truyền tuyên danh vô số chư Phật, chư Bồ tát, Thiên long bát bộ như số cát sông Hằng, nghĩa là vô số không thể đếm.

Ảnh minh họa (sưu tầm)

Đứng về hiện tượng là tượng trưng cho thể tính chúng sinh qua mọi hình thức. Các chủng tử ô trược bất thiện kết quả là chịu nhiều khổ đau luân lưu trong sáu nẻo mà đời sống cảm nhận luôn khổ não bất an, nạn tai không dứt, đó là địa ngục.

Các hạt giống thiện lành thanh cao sẽ cảm ứng oai dung tướng mạo, tâm tính hiền hậu, vui tươi hạnh phúc, mức sống đầy đủ, luôn làm điều phước thiện. Y báo cao sang, gia nhân đông đủ, thân quyến đoàn tụ hòa hợp ví như thiên đường xa lìa khổ đau phiền não.

Do tâm niệm mà hiện tượng Trời người, Thiên Long bát bộ câu hội văn kinh thánh pháp. Phật từ đó nói đến nghiệp duyên, nghiệp cảm của chúng sinh. Những danh hiệu địa ngục cũng từ nghiệp thức chúng sinh chiêu cảm.

Các danh hiệu chư Phật, chư Bồ tát do công hạnh mà có tên. Ví dụ Bồ tát luôn lắng nghe tiếng cầu cứu đau khổ của chúng sinh nên gọi là Quán Thế Âm, Bồ tát chữa lành bệnh hoạn có tên Dược Sư...

Thế gian thường lấy tên một người có công trong xã hội, trong phát minh khoa học, đặt tên đường hoặc tên công trình nào đó.

Ví dụ: Alexandre Émile Jean Yersin là một bác sĩ, nhà vi khuẩn học hiện nay đặt tên đường tại Việt Nam.

Archimedes, các thành tựu toán học khác bao gồm việc suy ra một phép xấp xỉ tương đối chính xác số pi, định nghĩa một dạng đường xoắn ốc mang tên ông (xoắn ốc Archimedes).

Một tiểu hành tinh mang tên nhà khoa học nữ gốc Việt: Để ghi nhận công lao của bà Lưu Lệ Hằng trong việc tham gia khám phá 31 tiểu hành tinh mới, người ta lấy họ Lưu đặt cho một thiên thạch mới mà bà phát hiện: tiểu hành tinh Asteroid 5430 Luu.

William Crookes – bức xạ kế Crookes, mang tên ống Crookes.

Alfred Bernhard Nobel là một nhà hóa học, một nhà kỹ nghệ, nhà sản xuất vũ khí... Ông dùng toàn bộ tài sản của mình dành cho viện Giải thưởng Nobel, hàng năm công nhận những người "*mang lại lợi ích lớn nhất cho nhân loại*". Nguyên tố hóa học Nobelium được đặt theo tên của ông. Tên ông cũng được đặt cho 1 trường PTLC ở Hà Nội.

Ảnh minh họa (sưu tầm)

Thế gian đã vậy thì công hạnh của một vị Phật Bồ tát đối với chúng sinh cũng không khác.

Nhưng tướng và tính không hai, cũng như biển và sóng tuy hai mà một. Do tính vọng chấp so bì, phán đoán thiên lệch nên dễ đi vào sai lầm.

Hiện tượng do bản thể mà có, xét hiện tượng mà bỏ bản thể là không hiểu thực chất của vấn đề. Ví dụ ăn cắp ổ bánh mỳ, luật xã hội là có tội, nhưng đứa trẻ quá đói, nghèo không tiền, xin chắc gì ai cho? Như vậy ăn cắp do đứa trẻ đói nghèo, đó là nguyên nhân, nguyên nhân chính do xã hội còn nhiều bất cập. Nhà Phật nhìn hiện tượng do cái này có nên cái kia có; cái này sinh nên cái kia sinh; cái này diệt nên cái kia diệt; đó là luật hổ tương, không thể tách rời một sự kiện để đánh giá, để quy kết.

Thế thì chư Phật, chư Bồ tát nói chung, ngài Địa Tạng là một hiện tượng của chúng sinh, chứng kiến quá nhiều khổ đau so với các Thánh hiền an nhiên tự tại thoát khỏi luân hồi đau khổ, phát nguyện *“Địa ngục không trống, thề không thành Phật”*. Đó là một quyết chí tẩy sạch mọi chúng sinh tính của mình, chưa sạch nghiệp chướng trong tâm làm sao thành Phật. Đức Phật từng nói, *“ta là Phật đã thành, chúng sinh là Phật sẽ thành”* *“Tất cả chúng sinh đều có Phật tính”* có nghĩa Phật và chúng sinh khác nhau chỗ còn tập khí ô trược hay không!

Nếu y đại nguyện của ngài Địa Tạng mà không thấu về lý tính thì chắc chắn ngài sẽ không thể thành Phật vì chúng sinh trong tam giới muôn trùng, lớp này mất đi lớp khác sinh nở...

Nếu nghĩ rằng theo lý thì bốn nguyện Địa Tạng là người chuyển hóa chúng sinh tính chứ không thật có một Địa Tạng lại càng sai lầm. Vì sao Thần tài Thổ địa, bình vôi ông Táo ở gốc cây...nhiều người tin tưởng? Cục đá thắp nhang cúng vái bên vệ đường giúp cho tai nạn giao thông đừng xảy ra? Có kiêng có lành, có tin có ứng, mới có câu nhất thiết duy tâm tạo!

Đối trước bảo tượng chư Phật Bồ tát, La Hán, Thánh hiền chí thành là một hiện tượng tín ngưỡng bước đầu đi vào tâm linh để chuyển hóa mọi tập niệm, mọi nghiệp thức. Một khi biết cách tu tâm sửa tính chính mình để trở thành người tốt, bấy giờ muốn tiến lên con đường giải thoát, phải tránh những điều kiện hướng đến cõi Trời vì còn nằm trong luân hồi sinh tử, do đó Phật dạy Bồ tát phát nguyện phải cứu độ cả người và Trời trong quyền ba của Địa Tạng Bốn nguyện.

Hàn quốc cũng có một truyền thuyết hóa thân một Địa Tạng tục danh Kim Kiều Giác (Kim Kyo-gak), Ngài sinh vào thế kỷ thứ VII, năm 696 TL, tại nước Tân La (Silla), hiện nay là Hán Thành, thuộc Nam Hàn. Sau qua Trung Quốc có địa danh Cửu Hoa sơn, một trong các Thánh tích nổi tiếng.

Tóm lại, qua kinh sử, Ngài Địa Tạng biểu trưng cho một hiện tượng và bản thể, tục đế và thánh đế. Tuy hai mà một nằm trong hiện tượng giới giúp cho chúng sinh thấy được ẩn dụ trong mỗi người. Triết lý nhân sinh của Phật giáo ẩn tàng trong tướng, vì tướng và tính chỉ là một: *“nhất đa tương dung”*.

Tác giả: **Minh Mẫn**